

VILNIAUS UNIVERSITETO ŽYGEIVIŲ KLUBAS

SAULĖTEKIO AL. 31, VILNIUS. EL. PAŠTAS: INFO@VUZK.LT. WWW.VUZK.LT

Lietuvos ir Pabaltijo alpinizmo čempionatams

**Įkopimo į Karakolo viršūnę (5281 m),
Tian-Šanyje, Kirgizijoje**

ATASKAITA

2010 m. rugpjūtis

2010 m. lapkričio 2 d.

Vilnius

VILNIAUS UNIVERSITETO ŽYGEIVIŲ KLUBAS

SAULĖTEKIO AL. 31, VILNIUS. EL. PAŠTAS: INFO@VUZK.LT. WWW.VUZK.LT

Įkopimo pasas

Įkopimo klasė:	Techninė
Rajonas:	Tian-Šanis, Terskej-Alatau kalnagūbris, Kirgizija
Viršūnė:	Karakolas (Karakolskij), 5281 m
Maršrutas:	Vakarų ketera (4B alp.)
Charakteristika:	Mišrus: sniegas, uolos, ledas
Komandos nariai:	Donatas Zigmantas (vadas), Kristina Gaidelytė, Šarūnas Oberauskas, Irmantas Kašalynas, Juras Jorudas

Kopimo grafikas

Į viršūnę įkopta 5-os sudėtingumo kategorijos žygio metu. Pilna žygio ataskaita pateikta 2010 m. Lietuvos ir Pabaltijo alpinizmo čempionatams kalnų žygių klasei.

Data	Žygio diena	Maršrutas	Aukščiai	Aukščių kaita	Kilo-metražas	Kelio charakteristika	Sudėtingiausia atkarpa (UIAA)
08.03	10	Pakilimas Karakolo ledynu, Džety-Oguz (2B) perėja	3230 m 4186 m 4065 m	+956 m -121 m	7,1 km	Prisitraukimas prie perėjos atviru ledynu, nuobirynu, kopimas į perėją uolomis – 6 virvės	III
08.04	11	Džety-Oguz (2B) ir Vasiljeva (3A) perėjų traversas	4065 m 4665 m	+600 m	2,5 km	Visą dieną ėjimas mišria ketera - sniegas, uolos ledas, susirišus ryšiais. Pakabinom 3 virves po 20 m	III
08.05	12	Perėja V. Karakolo petys (3A*), radialinis įkopimas į Karakolo viršūnę	4665 m 4853 m 5281 m 4853 m	+616 m -428 m	2,8 km	Pakilimas į perėją sniego šlaitu, susirišus ryšiais. Nuo perėjos į viršūnę mišria ketera. Pakabinom 2 virves. Nusileidimui 5 diulferio virvės	V
08.06	13	Prisitraukimas prie Vilniaus valstybiniam universitetui - 400 m. perėjos (3A), pusės dienos poilsis	4853 m 4780 m	-73 m	1,9 km	Uždaru ledynu. Perplyšusio ledyno įveikimas. Viena virvė	III

Meteorologinės sąlygos

Viršūnės šturmo rytą oro sąlygos buvo geros. Dangus giedras, bet vėjuota. Po pietų – rūkas, kartais viršūnę pilnai uždengia debesys, vėjas nurimo.

Rajono ir viršūnės aprašymas

Viršūnė stūkso labai kalnų sporto entuziastų mėgstamame Tian-Šanio kalnyne, Terskej-Alatau kalnagūbryje. Rajono populiarumą stipriai lemia tai, kad jis lengvai pasiekiamas. Iš Karakolo miesto iki Karakolo alpinistų stovyklos per porą valandų galima atvažiuoti gero pravažumo automobiliu. Mes alpinistų stovyklą pasiekėme UAZ automobiliu. Karakolo alpinistų stovykla yra

VILNIAUS UNIVERSITETO ŽYGEIVIŲ KLUBAS

SAULĖTEKIO AL. 31, VILNIUS. EL. PAŠTAS: INFO@VUZK.LT. WWW.VUZK.LT

išsvysčiusi gana gerą infrastruktūrą ir tai dar labiau padidina regiono populiarumą. Deja, šiemet Kirgizijoje vyko perversmas ir vasaros pradžioje pietinėje šalies dalyje praūžė neramumai. Todėl šiemet Terskej-Alatau kalnagūbris susilaukė itin mažai kalnų keliautojų bei įkopėjų. Viso žygio metu sutikome tik 2 grupes, iš kurių viena buvo mūsų draugai iš VUŽK klubo, su kuriais susitikti ir planavome.

Iš rytų į vakarus nusidriekęs Terskej-Alatau kalnagūbris yra šiaurės rytinėje Kirgizijos dalyje, į pietryčius nuo milžiniško Isyk-Kulio ežero. Šio ežero suformuotas klimatas nulemia didelį kritulių kiekį kalnuose. Būtent didelis kritulių kiekis suformavo dabartinį kalnų kraštovaizdį – vešlią augmeniją slėniuose ir didelius ledynus viršūnėse. Vidutinis kalnagūbrio aukštis 4500 m, dauguma perėjų 3600-4500 m aukštyje.

Aukščiausia Terskej-Alatau kalnagūbrio viršūnė yra Karakolas (Karakolskij, 5281 m) – mūsų įkopimo tikslas. Viršūnės puošmena beveik 2 km aukščio šiaurinė siena. Karakolas – kalnas tvirtovė, į kurio viršūnę lengvų ir trumpų įkopimo maršrutų nėra. Iš visų pusių kalnas apsišarvojęs dideliais ledynais, stačiomis sienomis bei garsėja atšiauriomis oro sąlygomis. Keista, bet šio staus kalno viršūnė yra plokščia. Ant kalno 5 km aukštyje slūgso poros futbolo stadionų dydžio ledynas – Karakolo plato su 3 neišraiškingom kalvelėm – viršūnėm. Mes įkopėm į dvi iš trijų viršūnių ir nustatėm, kad aukščiausia iš jų yra šiaurinė.

Į viršūnę įkopėme kalnų žygio metu. Pilna šio žygio ataskaita pateikta 2010 m. Lietuvos alpinizmo čempionato kalnų žygių klasei. Kopimo stilių galima priskirti alpiniam, nes visą įkopimui reikalingą mantą ir įrangą grupė nešėsi su savimi ir tik pusę šturminės dienos kopė be kuprinių.

Trumpas įkopimo aprašymas

Rugpjūčio 3 d. (10 žygio diena)

Išeiname 7.20. Pradžioje ledynu, tada morenomis patraukiame link Karakolo ledyno. Užlipame ant jo ir tada, kaip greitkeliu, atviru ledynu (1 pav.) žingsniuojame Džety-Oguz perėjos link.

1 pav. Karakolo ledynu prisitraukimas prie Džety-Oguz perėjos (2B, 4186 m)

Visai po pat perėjos pakilimu, 3700 m aukštyje 10.50 stojame pietų. 12.15 pradėdame lipti į perėją. Pradžioje lipame lediniu šlaitu padengtu sniegeliu. Tada pereiname dešininę ant gana nemalonaus biraus šlaito, kuriuo kopiant iš po kojų krūva akmenų čiuožia žemyn. Šiuo nuobirynu lipame apie valandą iki antro kularo vedančio kairėn. Juo ir pasukame link perėjos (2 pav.). Greitai

pasidaro per statu lipti be saugos. Kabiname 20 m turėklą kairėn aukštyn ant gūbrio. Lipant šį gabaliuką, gan stipriai byra akmenys. Ant gūbrio susirenka visa grupė – daug vietos ir pakankamai lėkšta, 35°. Kabiname dar 2 virves (2 × 40 m) gūbriu aukštyn. Nėra labai statu, apie 45°, geriau mokantys lipti uolomis, lipa be turėklo.

2 pav. Džety-Oguz perėja (2B, 4186 m)

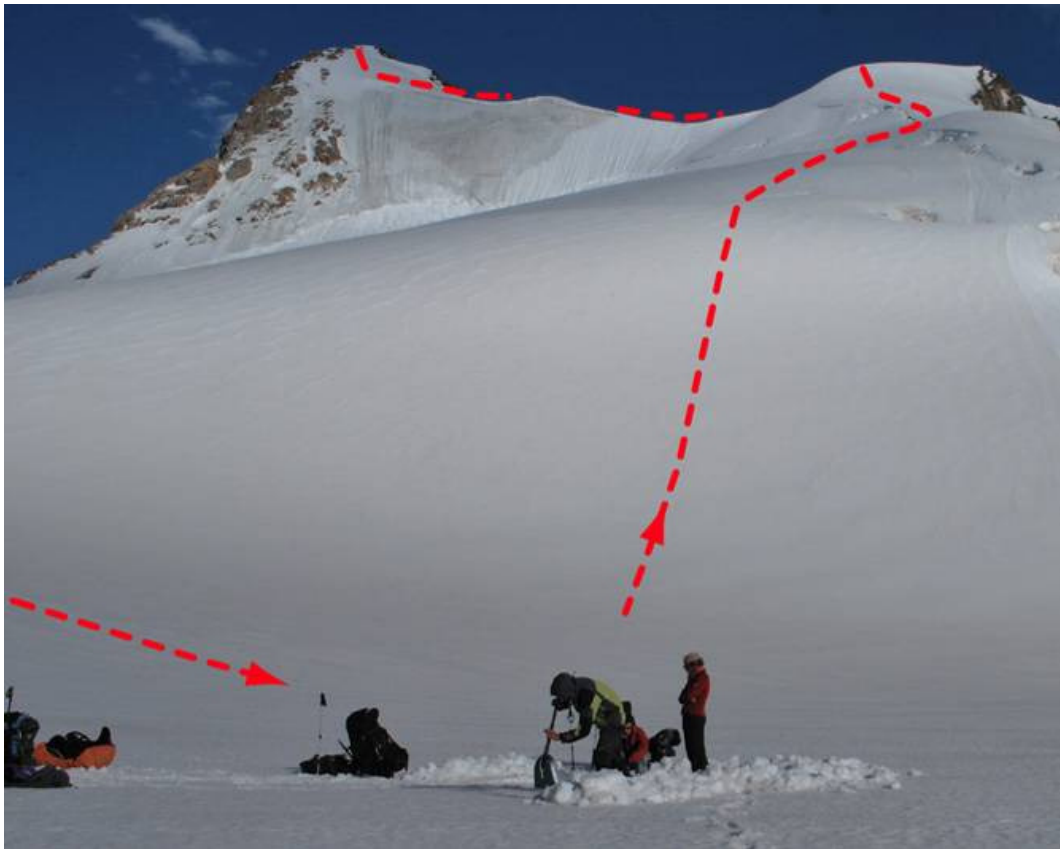
3 pav. Kopiant į Džety-Oguz perėją (2B, 4186 m).
Traversas ir pakilimas lentyna (priešpaskutinė virvė)

Tada traversuojame kairėn į kuluarą ir truputį aukštyn link plačios lentynos, vedančios kairėn aukštyn. Tam reikalui tvirtiname turėklą ant kilpų (30 m). Dar vieną turėklą tvirtinam ant minėtos plačios lentynos (45 m). Visgi nėra labai statu, apie 45°. Pirmas ir paskutinis eina su kuprine ir su apatine bei viršutine sauga. Galų gale nuo lentynos viršaus kabiname paskutinę virvę (45 m). Tai –

traversas į kairę virš dar vieno kuluaro (kuriuo, tikriausiai, eina pagrindinis perėjos įkopimo takas). Gale 80° status 2 m išlipimas ant gūbrio besileidžiančio link perėjos. Pirmas ir paskutinis vėlgi eina/lipa su kuprinėmis ir su sauga. Visi saugos taškai tvirtinami ant kilpų. 17.30 visi užlipame ant gūbrio, susitvarkome įrangą ir lengvomis gūbrio uolomis bei dideliais uoliniais luitais nusileidžiame iki perėjos. Tada sniegu nusileidžiame iki lygios vietos ir 18.45 stojame nakvynei. Išsikasame vietas palapinėms ir virtuvei. Vanduo teka kažkur aukštai ant uolu, sunku pasiekti. Neįtikėtina, bet trečią dieną iš eilės mus džiugino puikus oras. Giedra, tik praplaukia keletas debesėlių.

Rugpjūčio 4 d. (11 žygio diena)

4 pav. Kelias iš stovyklos vietos gūbriu link perėjos Vasiljeva (2B, 4665 m)

Ryte apsiniaukę, tačiau minusinės temperatūros nėra. Išeiname 7.45 link gūbrio vedančio link Vasiljeva perėjos (4 pav.). Stiprus vėjas mus atakuoja nuo pat ryto. Judam labai lėtai, nes prasmengame net ir su sniežengiais. Visur labai daug šlapio sniego. Išeiname ant keteros, kur vėjas dar stipresnis (5 pav.). Daugiausia laiko einame ryšiais, kai kur ant labai stataus snieginio šlaito ar uolų tris kartus pakabiname ~20 m turėklus (6, 7, 8, 9 pav.). Vietomis, kur labai statu ir daug sniego, rausiame tranšėjas, taigi judame lėtai.

5 pav. Keteria link perėjos Vasiljeva (2B, 4665 m)

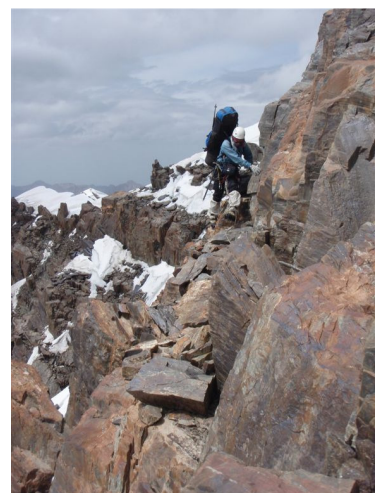
6 pav. Kopimas keteria

7 pav. Kopimas keteria

8 pav. Kopimas keteria

9 pav. Turėklas aplink žandarną

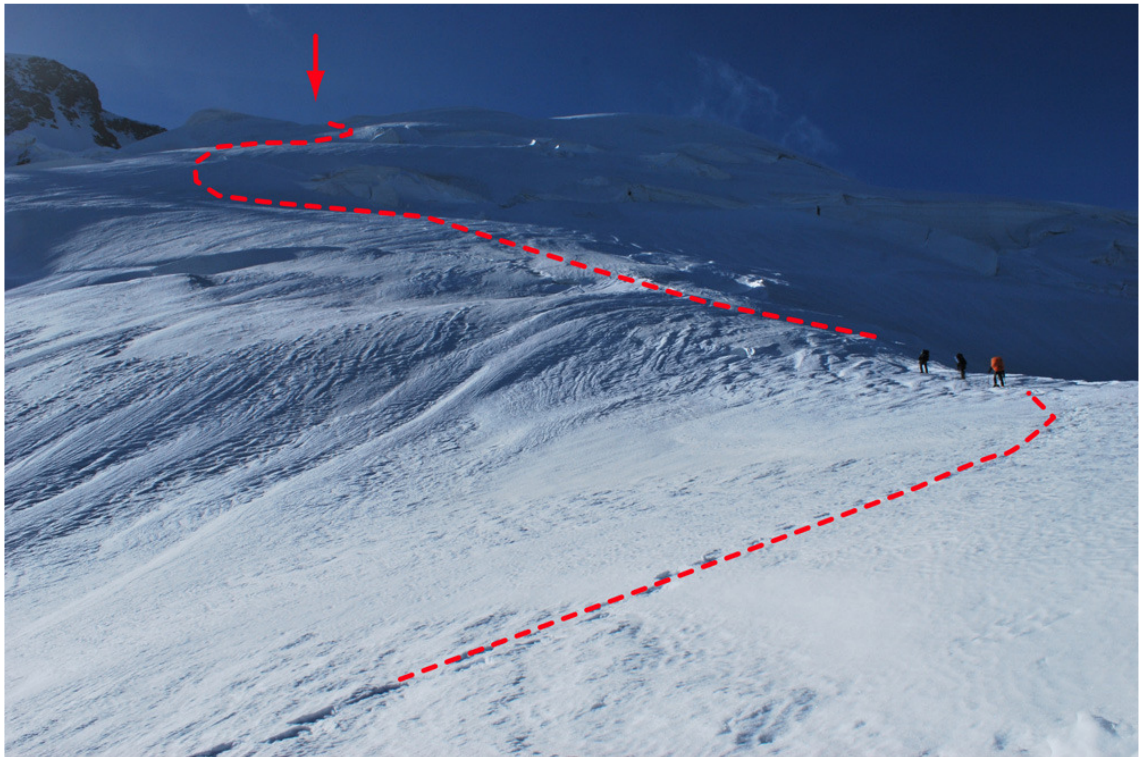
VILNIAUS UNIVERSITETO ŽYGEIVIŲ KLUBAS

SAULĖTEKIO AL. 31, VILNIUS. EL. PAŠTAS: INFO@VUZK.LT. WWW.VUZK.LT

Stojam pietų ant gražaus balnelio 13.00. Bandome slėptis nuo vėjo už kyšančių uolų, bet, deja, nelabai sekasi. Iki pietų truputį snyguriuoja, likusią dienos pusę – pusiau giedra, bet siaučia žvėriškas vėjas, kartais net verčiantis iš kojų. Galų gale po ėjimo/lipimo aukštyn žemyn ketera, penktą valandą vakaro išeiname ant Vasiljeva perėjos. Čia sniego laukai su daug balnelių, visur labai pučia. Turą randame ant maždaug vidurinio balnelio. Stojam nakvynei ant balnelio esančio arčiausiai Karakolo viršūnės. Truputį pasileidžiam balneliu link Ontor ledyno ir pasistatom sieneles, bet vis tiek vėjo gūšiai guldo palapines. Puikiai matosi kelias į Vakarinio Karakolo peties (3A*, 4989 m) perėją (10 pav.).

Rugpjūčio 5 d. (12 žygio diena)

Ryte vėjas nenurimęs, išeinam 8-ą valandą. Susirišę ir su sniegžengiais judame link Karakolo peties perėjos. Padarome S raidę apeidami plyšius ir stačias vietas (10 pav.). Užlipame ant Vakarinio Karakolo peties perėjos 10.40. Pabuvę ant jos 15 min., pučiant labai stipriam vėjui leidžiamės žemyn iki mažo palėkštėjimo, kur yra užuovėja. 11.40 valgome pietus.

10 pav. Pakilimas į Vakarinio Karakolo peties perėją (3A*, 4989 m)

Į viršūnę nusprendžiame lipti ne tiesiai nuo perėjos, o pietiniu gūbriu (11 pav.). Vėl susirišam ir 13.15 išeiname į viršūnę. Kiek įmanoma einame sniegžengiais, juos nusiimame tik prie pat uolų. Toliau lipame ryšiais gūbriu sniegu/ledu/uolomis.

11 pav. Užlipimas ant Karakolo (4B alp., 5281 m) pietinio gūbrio

Greitai pasidaro per sudėtinga lipti be saugos. Tada pirmas lipa su apatine sauga ir padaro 30 m turėklą ant kilpos (12 pav.). Dar viena virvė – gan sudėtingas traversas uolomis ir gale ledu (saugos taškai - kilputės, sena morka, ledsriegis) (13 pav.). Darome saugos stotį ant snieginio gūbrio. Čia nukasus pusę metro sniego išukamas ledsriegis į tūkstantmečio ledą. Viso turėklo – 40 metrų.

12 pav. Lipimas su apatine sauga

13 pav. Traversas uolomis

Toliau einame ryšiais snieginiais gūbriais, statumas iki 60°. Prieiname ledinį šlaitą su uoliniais iškyšuliais, statumas 45 - 65°, ilgis 30 m (14 pav.). Juo pakylame ryšiais ir atsiduriame ant viršutinio Karakolo viršūnės plato, kuriame plyti sniego laukas. Kiek paėję, vidurinę viršūnę pasiekiamo 16.00. Mes visą laiką debesyje, matomumas labai prastas. Sunku nuspręsti, kuri viršūnė aukščiausia. Esant ant viršutinio plato, visos trys yra lengvai pasiekiamos (15 pav.). Nueiname ant šiaurinės viršūnės ir pastatome ant jos besmegenį. Oras truputį prasiblaivo, fotografuojamės ir tiesiog džiaugiamės (16 pav.).

14 pav. Išlipimas ant viršutinio Karakolo plato

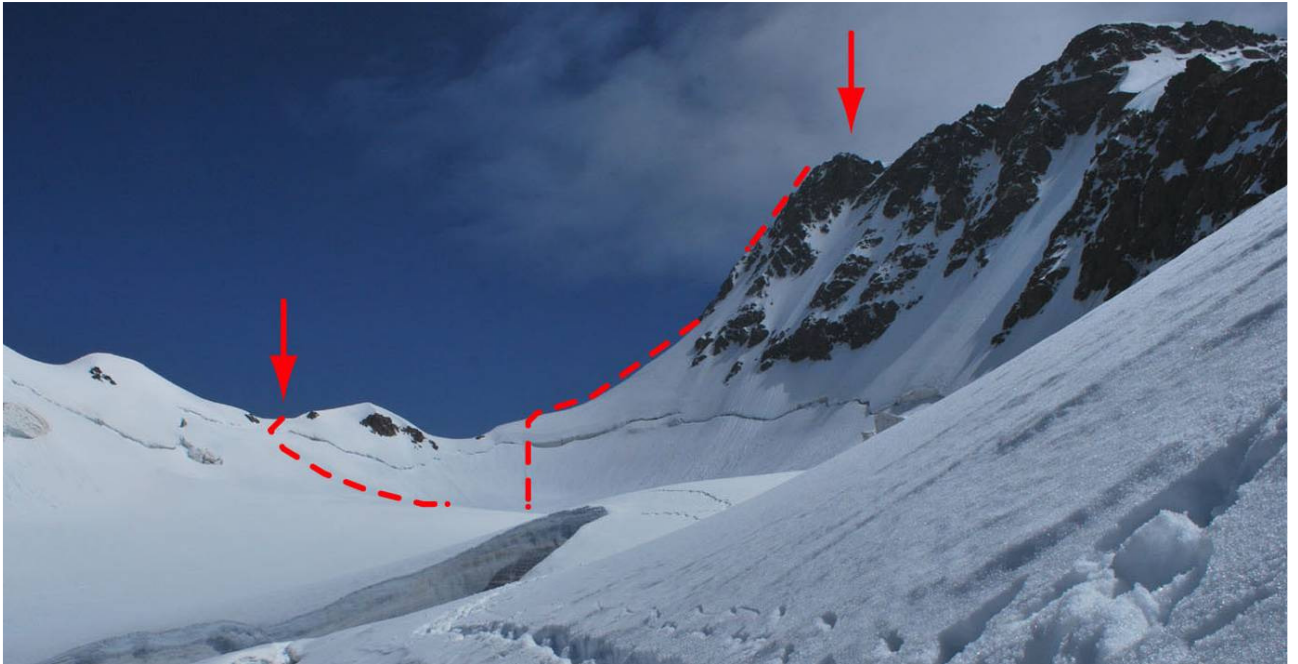

15 pav. Pakilimas ant šiaurinės viršūnės

16 pav. Karakolo viršūnėje (5281 m)

Leidžiamės nuo šiaurinės viršūnės tiesiai į perėją. Pirmą virvę (dvigubą, 20 m) ant stacionarios kilpos pakabiname 17 val. ir sniego kuluaru bei uolomis pasiekiamo kitą kilpą. Čia kabiname 45m virvę ir leidžiamės truputį įstrižai į dešinę iki sniego/ledo šlaito. Išsitraukiame virvę per kilpą. Toliau ledo/sniego šlaitu pakabiname dar tris virves po 45 m. Iš šių, pirmą ir trečią virves paskutinis nulipa su apatine sauga. Vidurinę, kur daug ledo, nusitraukiame su išsisukančiu ledsriegiu. Toliau su sniegžengiais ryšiais nusileidžiame iki perėjos (17 pav.). Tiesa, balnas čia kitas, nei tas į kurį mes užlipome prieš pietus. Jis yra labiau į rytus ir aukštesnis. Po juo – didelis bergšrundas, bet mums pavyksta rasti sniego tiltą. Praėjus tiltą, sniegžengiais pasiekiam paliktas kuprines 19.45. Skubiai ruošiame vakarienę, oras su pragiedruliais. Suteksta, vienoje palapinėje švenčiam įkopimą į Karakolo viršūnę ir šiaip sunkią, bet labai turiningą dieną.

17 pav. Nusileidimas nuo Karakolo viršūnės (4B alp., 5281 m) link V. Karakolo peties perėjos

18 pav. Įkopimo į Karakolo viršūnę (4B alp., 5281 m) pietiniu gūbriu maršrutas

Rugpjūčio 6 d. (13 žygio diena)

Kadangi vakar sugulėme miegoti gan vėlai, atsikeliam vėliau nei įprasta, valgom pusryčius, tvarkomės, diskutuojame. Leisimės per Vilniaus Valstybiniam Universitetui – 400 metų perėją. Iki jos reikia šiek tiek paeiti žemyn. Oras geras, labai šilta, sniegas visai sukežęs. Visų kojos jau daug dienų labai šlapios ir šąla. Sunku įsivaizduoti, ką darytume be sniegžengių. Išeiname 9.30, besileidžiant, mūsų laukia staigmena, visas ledynas skersai perplyšęs dideliu plyšiu. Galima bandyti apeiti labai stačiu šlaitu per dešinę, tačiau nesimato ar jame irgi nėra plyšio (19 pav.). Be to, toje

pusėje pastoviai čiuožia mikrolavinos. Pasirenkame variantą per kairę, toliau nuo pagrindinio gūbrio. Paeiname kiek gūbrių ir ryšiais bandome eiti per ledo/sniego tiltus. Tačiau Donatas kokius 4 m gilyn įkrenta į plyšį, kurio visai nesimato ir gan sėkmingai įstringa, tik kojas "užbetonuoja" šlapias sniegas. Po kiek laiko atsikrapštes kojas, Donatas pats išlipa iš plyšio. Visa patirtis – gan nemaloni ir labai šlapia. Dar pasižvalgę ir nepamatę normalaus praėjimo varianto, nusprendžiame kabinti virvę kiek toliau ant šlaito per lygiausiai atrodančią vietą. Būtina paminėti, kad tie plyšiai yra labai netvarkingos krypties – išsikeroję zigzagais, bei gan stipriai užsnigti, todėl sunku matyti, kur būtų galima praeiti tiltais. Virvės pagalba (40 m) nusileidžiame per užkimštą bergšrundą ir per dar bent tris mažesnius plyšius sniego tiltais. Virvę išsitraukiame su išsisukančiu ledsriegiu (20 pav.).

19 pav. Vaizdas nuo Karakolo viršūnės link VVU-400 m. perėjos (3A, 4800 m)

20 pav. Kelias nuo šturminės Karakolo viršūnės stovyklos link VVU-400 m. perėjos (3A, 4800 m)

Toliau leidžiamės sniegžengiais iki stūksančios virš mūsų vertikalios uolos, kol nepasimato VVU-400 m. perėja. Čia 13.15 stojame pietų. Svilinant saulei, panaudodami primusą, išsitirpdome vandens, pavalgome pietus. Išeiname 14.45 ir pakilę sniego šlaitu 15.10 atsiduriame ant perėjos. Užtraukia rūkas – matomumas 20 m. Visai nesimato nei nusileidimo pradžios, nei paties šlaito. Labai šilta, pastoviai girdisi nedidelės lavinos. Nusprendžiame stoti nakvynei. Paeiname 50 m į pietus ir išsilyginame aikšteles. Rūkas pasitraukia nuo 17 val., pasiseka išžvalgyti nusileidimo variantus.